

забрани язычество-то. Нъ Амвросій му отговорилъ на неж, и блестяво оборилъ все пакъ прѣдъ императора сичкы-ты му софисмы, и язычество-то паднѣло.

§. 48. Исторія на третій Вселенскы Сѣборъ.

Като ся опрѣдѣлилъ вече догматъ-тъ за Св. Троицѣ на двата първы Вселенскы Сѣбора, вниманіе-то на черковны-ты Отци и учители ся обрнѣло да опрѣдѣлять пжкъ взаимно-то отношеніе на двѣ-тѣ естества въ І. Христа, и поводъ затова имъ подало сѣблаженіе-то, кое-то произвелъ Цариградскый Патриархъ Несторій, кога-то възстанѣлъ противъ наименованіе-то на Дѣвѣ Маріѣ «Богородицѣ,» и раздѣлялъ въ І. Христа двѣ лица, Божеско и Человѣческо, нъ казвалъ, че той ся родилъ простъ человекъ, а Божество-то ся съединило съ него послѣ, слѣдъ святость-тѣ на живота му, та заради това Прѣвятая Дѣва Марія, не бывало да ся нарича Богородица, ами — Христородица. Това негово заблужденіе отъ като ся явило още, посрѣщнѣло силны противници въ лице-то на Св. Кирилла, Александрийскыя Патриархъ, и Целстина Римскыя Папѣ, и за да ся рѣши прѣспирня-та имъ, императоръ Теодосій II-ый свыкалъ въ Ефесѣ третій Вселенскы Сѣборъ. Сѣбрани-ти на него 200 душъ Св. Отци му осѣдили ученіе-то, и рѣшили, да ся признаватъ двѣ съединены въ І. Христа естества още отъ воплощеніе-то му, а да ся исповѣдва само едно лице въ Него, — и Прѣвятая Дѣва Марія да ся именува Богородица. При това той потвърдилъ и Никео-Цариградскыя Символь, и за да ся опазы и въ по-подирни-ты врѣмена цѣль и неповредимъ, запретилъ строго да не му ся прибавя или промѣня вече нищо.

Освѣтъ Св. Атанасія и Василя Великый, Григорія Богослова и Амвросія Миланскый, други по-забѣлѣжителни на Истокъ и Западъ писатели въ черковнѣ-тѣ литературѣ на него врѣмя сж и: Св. Иларій, Св. Григорій Нисскый, Евсевій Кесарійскый, Кирилъ Иерусалимскый, Теодоритъ Кирскый, Прѣп. Ефремъ Сирскый, Блажен. Иеронимъ и Св. Григорій Двоесловъ.

Св. Иларій бѣше епископъ въ гр. Поатъе у Галліѣ, и такъвъ распаленъ противникъ срѣщу Аріевѣ-тѣ ересь на Западъ, като Св. Атанасія на Истокъ. Констанцій го заточилъ въ Фригіѣ, дѣто стоялъ четири години, и тогава написалъ 12-тѣ книги на прѣвѣсходно-то си ученіе «за Св. Троицѣ» противъ Арианы-ты. Освѣтъ него, той писалъ и на императора Констанція три писма, за да му покаже до каквы нелѣпы сѣобразности дохаждають бранители-ти на Арія сами съ себе си и съ Евангеліе-то. Затова тѣ, като видѣли, че не е толкози износно за тѣхъ, да ся намира на Истокъ и близу до двора, пакъ го върнѣли въ Галліѣ, и тамъ сподучилъ вече да ѣ очисти сѣвѣсъ отъ проклѣтѣ-тѣ имъ ересь.